ANUL VI. — No. 1680

EDIȚIA A DOUA

JOI 28 OCTOMBRE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șase lunî » 15 » » » 25
Treî lunî » 8 » » » 13

Un numér în streinătate 15 banî

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din București și județe se primesc:
Numai la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate
Anunciurî la pag. IV.............. 0,30 b. linia
» » III.............. 2,— leî »
» » II.............. 3,— » »
Inserțiunele și reclamele 3 leî rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No 117, Boulev. St.-Michel

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

CONSERVATORII SI LIBERALII

I

In numĕrul sĕŭ de Dumineca trecută 24 Octombre, *Adevĕrul* a publicat un articol de fond asupra *rolului democrației*. Se înțelege că aprob pe deplin principiile expuse de colaboratorul nostru.

Eŭ merg însă maî departe :—Campania, ce sîntem datorî a duce neîncetat, nu trebue să cuprindă numaî sufragiul universal, dar și toate cele-l'alte puncte esențiale ale revendicărilor democratice și naționale.

Am adaos aci revendicările *naționale*, căcî, pentru mine cauza națională este strîns și nedespărțit legată de cauza democratică.

Cât timp naționalitatea noastră este departe de a fi constituită; — cât timp existența neamuluî nostru va fi așezată pe niște baze atît de șubrede ca cele de astă-zî; — cît timp vom fi expușî la atîtea primejdiî din partea puternicilor vecinî carî ne amenință din toate părțiie, — nu putem să încetăm un singur moment de a lupta din rĕsputerî pentru cauza cea maî mare, cea maî sfîntă : *Cauza Românismuluî.*

Așa dar, cu acest adaos necesar, lectoriî *Adevĕruluî* știŭ că nu poate exista, în privința programuluî nostru democratic, nicî o deosebire de principiî între mine și autorul articoluluî : — *Rolul democrațieî.*

Dar, ca director al acestuî ziar, trebue să declar că este în acest articol un punct important pe care nu-l pot împărtăși și asupra căruia o lămurire se impune.

Intreb :—Ce are a face campania ce trebue să ducem pentru realizarea revendicărilor noastre democratice, cu tendințele rĕŭ voitoare, cuprinse în acel articol, la adresa partiduluî național-liberal, care se află astă-zî în opoziție?—Și cum se poate pretinde că lupta înverșunată, pe care o susținem în contra regimuluî ciocoesc—celuî maî detestabil pe care țara l'a suferit — ca această luptă—zic—să depindă de chestiunea dacă naționalii-liberalî se vor asocia la propaganda noastră pentru sufragiul universal.

Apoî știut este că programul partiduluî național-liberal nu cuprinde sufragiul universal, ca o cerință pozitiva și imediată, ci numaî ca o aspirație pentru un viitor maî depărtat. Cum putem dar cere acestuî partid un lucru, pe care de maî înainte știm ca nu il poate acorda fara o schimbare de program? Ce logică este aceasta de a conchide din acest fapt ca noî ar trebui sa ne modificam de acum înainte atitudinea noastră hotarita față cu stăpînirea ciocoiască?

Dar aceasta ar însemna să facem jocul acestuî guvern infam, a căruî existență este o rușine pentru țară.— Dacă am apuca pe calea ce pare a ne indica colaboratorul nostru, nu m'așî mira să primesc laude din partea preseî reptiliane, laude care ar constitui o insultă pentru mine.

Să cugetam puțin asupra situațiuneî de astă-zî și să facem în scurt bilanțul societățeî de exploatare constituită sub firma :—*Catargiu-Lahovary-Carp et C-ie.*

Conservatoriî aŭ debutat la putere, în primăvara anuluî 1888, cu măcelul țeranilor, dramă sîngeroasă și teribilă, asupra căreia noî, apărătoriî desmoșteniților, nu trebue să trecem cu buretele.

Dacă așî face istoricul acestor din urmă cincî anî de demoralizare și de decădere, pe carî națiunea îî va plăti foarte scump, așî trece peste cadrul unuî articol de ziar.

Voiŭ reaminti, în treacăt numaî, unele din măsurile legislative luate de conservatorî pentru a înfige maî adînc ghiarele lor în grumajiî țăreî :

Legea jandarmerieî, care pune întreaga populație rurală la discreția brutală a putereî administrative ;

Legea cleruluî, care înjosește biserica națională și face din slujbașiî eî niște instrumente supuse ale guvernuluî ;

Legea învĕțămîntuluî, care pregătește aceeașî soartă corpuluî didactic.

In fine, culmea infamieî, este atitudinea ministeruluî ciocoesc *în chestia Românilor din Transilvania*. Acest guvern a dat mâna, cu instrumentele Ungurilor, în contra fraților noștri de peste munțî ; — acest guvern a favorizat și favorizează toate uneltirile îndreptate în contra partiduluî național și a comitetuluî din Sibiŭ.—Voiŭ cita pentru astă-zî numaî un singur fapt. In anul trecut 1892, guvernul ciocoilor a dat 150 miî leî Mitropolituluî Miron din Sibiŭ, instrument infam al Ungurilor, și acest nedemn prelat întrebuințează aceștî banî pentru a-șî întreține amorezele—ceea ce este un scandal public în Sibiŭ—pentru a-șî regula daraverile private foarte încurcate, și pentru a combate acțiunea patriotică plină de sacrificiî și de abnegație a partiduluî național.

Prin corupțiune conservatoriî voesc a guverna în țară ; prin corupțiune eî vor să supue Ungurilor pe frațiî noștri din Transilvania, pentru a scăpa de o chestie arzătoare care tulbură șederea lor la putere.

Acesta fiind pe scurt bilanțul stăpîniriî ciocoeștî, să vedem acum ce putem aștepta de la liberalî.

Voiŭ examina această chestiune într'un al doilea articol.

Alex. V. Beldimanŭ.

Fotografiî cazone

XVI

Don Colonel Warthiadis

Don Colonel Warthiadis Panaiotis, supranumit pe drept cuvînt asasinul țăranilor, a devenit celebru din vremea răscoalelor de la 1888. De atuncî și-a asigurat rolul de consilier intim al luî Jack Spintecatorul de la ministerul de Războiŭ.

Dacă n'ar fi fost *melitar* permanent, locul i-ar fi fost sigur în armata cu schimbul din care face parte Foloștină și frațiî Olangiî.

Datorește mult, ca și generalul Boulanger, caluluî sĕŭ, Alli, care î-a făcut reputația.

In meserie se pricepe, cum m'așî pricepe eŭ la fabricarea vaxuluî; cu toate astea, în comitetul artilerieî discută de toate. Dar e *supirior!*

Lingușitor ca o caracatiță în unt-de-lemn, n'are nicî o considerație pentru ofițeriî *infiriori*, carî —la rîndul lor, — îl iubesc ca pe Muma Pădurii.

Ține cu orî-ce preț să scape de actualul inspector al Artilerieî, care nu-î tolerează năzbîtiile. De aceea caută să ia locul luî August la comenduirea piețeî. Cînd s'ar întîmpla una ca asta, ar dezerta toțî ofițeriî... cum a dezertat el în gara Pașcanî, cînd un țivil i-a tras un puiŭ de bătae N-ru 1.

In timpul campanieî, bravul artilerist era la Găeștî. Acolo a primit de la o Dulcinee o scrisoare foarte nostimă :

— Vino în Bucureștî, saŭ mă mut în Roșiorî!

In privința caracteruluî, amintim că la 1872 a fost pus în neactivitate, pentru că s'a manifestat contra guvernuluî conservator,—iar azî e conservator sadea.

Ca cinste, nu-î rĕŭ să consultațî și pe generalul Maican. V'ar putea spune multe asupra unor așa numite *indemnitățî nelegale*, din vremea când kir Panaiotis era Președinte al remonteî.

Intru cât e vorba de priceperea stimabiluluî, ea e așa de strașnică, în cât îl face să ordone ca tunul să fie echipat cu orzul și fînul reglementar, —chiar în timpul lupteî.

Ca exemplu de *deciuplină*, avem următoarea anecdotă autentică :

Odată intră în cazarmă. Cum îl vede plantonul, comandă *drepțî*. Soldațiî se scoală. Panaiotis se duce însă la un pat și i-se pare că un soldat stă culcat. Incepe să urle la el, — *infiriorul* însă nu se scoală. Ce era? Era... o pereche de pantalonî întinșî pe pat!...

Semne particulare : sînt miî de oamenî pe carî legea îî obligă să zică uneî asemenea ființe „trăiți“!

Un răcan.

TELEGRAME

PARIS, 26 Octombre. — D-niî Millerand și Basly vor interpela la deschiderea Camerilor în privința atitudineî guvernuluî cu ocasiunea greveî din Pas-de-Calais.

LENS, 26 Octombre — Greva s'a sfîrșit. Azî se lucrează în intregul basin de cărbunî de pămînt din Pas-de-Calais.

PORTSMUTH, 26 Octombre. — Autoritatea maritimă a primit știrea că, în urma explozieî unuî depozit de iarbă de pușcă pe vaporul englezesc, Sirius și Racer, în apropiere de Rio-Janeiro, treî ofițerî și un matelot aŭ fost ucișî și 5 matelotî aŭ fost rănițî.

NEW-YORK, 26 Octombre.—Un agent al mareșaluluî Perxotto, președintele republiciî Brasilieî, înrolează ofițerî și echipagiî pentru corăbiile brasiliane.

PARIS, 26 Octombre. — Consiliul comunal din Paris a hotărît cu 50 voturî contra 18 a se relua relațiunile cu prefectura polițieî.

POTSDAM, 26 Octombre.—Impĕratul a plecat la Bebenhausen (Wurtemberg).

SATIRA ZILEI

Decorațiile

Monitorul Oficial, ziarul cel maî serios din țară, — cînd nu dă comunicate, — a publicat o listă întreagă de oamenî carî aŭ fost decorațî.

Am văzut trecuțî în lista asta pe :

Locotenent Dimcea, pentru meritele-î de hingher.

Ion Nebunelli, pentru curajul cu care nu-șî desminte numele.

Ghenadie Enăceanu, pentru Sîrba Popilor.

Mihăilescu Ștefan, pentru inspecția accizelor scolare

Negruzzi Iacob, pentru arta de a tăcea

Dr. Istrati, pentru *spiritul* saŭ de chimist saŭ chimia spirituluî

Frédéric Damé, pentru articolele sale din «La Liberte roumaine».

Averescu, căpitan, pentru articolele sale întitulate *Moș Teacă la Revista Armateî*

Warthiadi Panait, pentru blîndețea-î din vremea rascoalelor țăraneștî.

Tocilescu Gr., pentru *cariera* sa *de* piatră și *din* piatră.

Crețu Gh., pentru foloștinismul săŭ.

Polihronie de la Olt, pentru că e prieten cu Costică Manu, și așa maî departe.

Și cînd te gîndeștî că bietul Rigolo n'a căpătat nicî o bucățică de decorație. Și, dacă-î vorba, așî fi mitropolit maî bun ca Ghanadie, spiritist maî sadea ca Vîrgolicî chiar, orator maî ceva ca Jacques Negruzi, Moș Teaca maî levent ca Averescu și profesor maî bun ca Tocilescu!

Dar... părtinirea este lucru mare în zioa de azî. La urma urmelor, eŭ așî primi decorația cu multă plăcere. Și n'așî ține să fie musaî în aur, — fie și în hîrtiî.

Rigolo.

Siguranța capitaleî

Se știe că cetățeniî capitaleî sînt păzițî de treî felurî de polițiî : comunală, județiană (pusă sub conducerea D-luî colonel Rasty) și poliția de siguranță *saŭ secretă.*

Cum se vede, nu e de glumit cu cerberiî Bucureștilor, și cel dintîiŭ pungaș saŭ asasin, ar merge la sigur că e prins de guler fără a avea măcar timpul să se pregătească de lucru.

Cel puțin așa s'ar părea că trebue să fie. In realitate însă, se petrece cu totul din potrivă.

Așa, s'a vĕzut maî zilele trecute cum chiar tribunalul a condamnat pe un fost șef al polițieî comunale, pentru că individul, în exercițiul funcțiuneî, *lua cîte cincî-șease sute de leî pe lună ca pensie de la brutarî — în afară de leafa sa — în schimbul serviciilor pe carî le făcea acesteî bresle, tolerînd ca pînea să fie de o calitate maî proastă și într'o cantitate maî mică.*

Aceasta era un fel de siguranță.

Iată un alt-fel ;

Afară de cazurî maî vechî, cititoriî noștri își aduc aminte că, foarte de curînd, într'un furt însemnat, făptuit de o servitoare, s'a descoperit că e vinovat — adică părtaș — și serjentul căruia stăpînul caseî îî dăduse în grijă avutul sĕŭ.

Dar culmea a fost Sîmbătă, cînd douî agențî secrețî aî siguranțeî, după ce s'aŭ bătut zdravăn în curtea polițieî, aŭ venit să ni se plîngă nouă, unul în contra altuia!

Dacă lucrul n'ar fi foarte întristător, nu am maî sfîrși de rîs!... Căcî, ce poate fi maî caraghioz de cît douî spionî polițieneștî cerînd protecția noastră, cerînd să le punem spinarea în siguranță!

Eî bine, în exercițiul funcțiuneî lor, aceștî oamenî, carî aŭ fost înfierațî de justiție că aŭ primit mită, că aŭ furat averea ce li s'a dat în pază, sînt însărcinațî să ne apere nouă averea, onoarea și viața!

Aceasta e siguranța Capitaleî.

Cerber.

D. CRIVĂȚ

In *Buletinul Oficial* al Ministeruluî instrucțiuneî, am citit rîndurile următoare :

«La catedra de matematicî a școaleî normale de învĕțătorî din Galațî, vacantă prin mutarea D-luî *Th. Crivăț* la catedra de matematicî a școaleî normale de învĕțătorî din Iașî, s'a numit un *suplinitor*, D. D. Ghindaru.

«— D. *Crivăț* ocupînd postul de *director al învĕțămîntuluî superior și secundar* în acest minister, va fi supliniat la *catedra sa* din Iașî de D. C. Romanescu, conform legeî de organizare a ministeruluî».

Trebue să recunoaștem că nu stă tocmaî rĕŭ acest Domn Crivăț! După ce reușește a se numi director al învĕțămîntuluî superior, poruncește luî Th. Crivăț, profesorul de la școala normală din Galațî, să se permute la Iașî, *în interesul serviciuluî.* Apoî, în același interes, Th. Crivăț, directorul învĕțămîntuluî secundar, poruncește luî Th. Crivăț, profesorul de matematicî al școaleî normale din Iașî, să-șî lase un suplinitor, iar el să stea în Bucureștî și să primească leafa de director al învĕțămîntuluî secundar.

Sĕrmanul, mititelul Crivăț! Dacă ar maî sta el numaî un an director al învĕțămîntuluî secundar, știm încaltea că, în interesul serviciuluî, s'ar numi pe dînsul profesor *titular* la toate catedrele de matematicî de la școlile secundare din țară, — firește, numindu-șî *suplinitorî*, ast-fel că n'ar lua lefile de cît pe jumătate, «conform legeî de organizare a ministeruluî».

Iată cine e *Domnu Crivăț*

Două săbiî într'o teacă

Dușmaniî vechî.—Cearta pentru chee. Denunțarea D-luî lt.-colonel. — Intervenția prefectuluî.—Dreptatea ministruluî.—Concluzie.

Dușmăniî vechî

Am făgăduit că vom reveni asupra celor petrecute la casieria regimentuluî No. 5 din Giurgiu ; astă-zî ne îndeplinim făgăduința.

Dupa cît pare, dușmăniele și certurile dintre D. colonel Iarca, șeful sus numituluî regiment, și D. lt.-colonel Sorescu, sînt vechî și aŭ cauze foarte *curioase*; nu ne vom ocupa de cît de rezultatul lor, care este de interes general, și care rezultat stă în strînsă legătură cu casieria regimentuluî.

Cearta pentru chee

Conform regulamentuluî pentru administrația casierielor de regimente, sînt două cheî la casa cu banî : una stă in păstrarea coloneluluî și alta în păstrarea unuia din gradele superioare ale regimentuluî.

Curat vorba ceea :

Două săbiî într'o teacă,
Doî Domnî în țară săracă.

D. colonel Iarca care împărtășește în mijlocul societățeî burgheze, ideile socialiste-comuniste : *Fie-care muncește cît poate și consumă cît îî trebue,* neajungîndu-î leafa, îșî îndestulă trebuințele din fondurile regimentuluî. Așa de pildă a luat de la casierie vre-o 5000 de leî, depunînd în loc o chitanță a sa.

Mĕ rog, la ce i-ar fi servit cheea dacă n'ar fi făcut ast-fel? D. lt.-colonel Sorescu, obiectînd că are și D-luî o chee, și că prin urmare e responsabil de baniî din casă, D. colonel Iarca s'a supărat de observație, pretinzînd că cheea D-sale e chee de *supirior*, prin urmare i-se permite să se servească de ea după dorință. Și ca să arăte că e așa, numaî în ciudă, și-a maî luat și leafa pe două lunî înainte, afară de ceî 5.000 de leî.

Denunțarea D-luî lt.-colonel

Vĕzînd că din lupta aceasta, cheea *supiriorului* a eșit învingătoare și bănuind soliditatea și corectitudinea chitanțeî care înlocuia baniî, D. lt.-colonel Sorescu a trimes o denunțare iscălită ministruluî de războiŭ, arătîndu-î situația.

Această denunțare a avut ca urmare inspecția casiarieî de către D. Bengescu și opt zile de închisoare *pentru D. lt.-colonel Sorescu*, fiind-că n'a procedat pe calea erarhică. Căcî după logica cazonă, lt. colonelul trebuia să denunțe pe colonelul culpabil tot coloneluluî în chestie!

Inspecția a găsit baniî în casă, căcî D. colonel avusese grija să împrumute de la un prieten 5000 de leî pentru 24 de ore. Cît pentru luarea lefeî pe două lunî..., ia un bagatel, o simplă călcare de regulament permisă celor marî.

Intervenția Prefectuluî

D. colonel Iarca, vĕzînd că afacerea cu cheea a fost dată publicitățeî și voind să convingă pe ministru că autorul informațielor date de noî, e tot D. Sorescu, s'a rugat de prefectul Gentili să-î procure cu orî-ce chip un act contra D-luî Sorescu.

Cititoriî cunosc infamia făcută de prefect smulgînd prin amenințărî o declarație falșă, în acest sens, D-luî Pascal. Care a fost rezultatul acestuî falș neomenos, denunțat ca atare în coloanele ziaruluî *Adevĕrul*, de către D. Pascal?

Dreptatea ministruluî

D. general Lahovary de și știa că actul de care s'a servit în fața D-sale D. colonel Iarca, era falș, totușî a intervenit și a pedepsit pe nedrept pe D. lt. colonel Sorescu.

Această pedeapsă nedreaptă, poartă pecetea răutățeî meschine care caracterisează pe ministrul cocotelor : D. lt. colonel Sorescu a fost permutat la T.-Severin, unde va avea ca șef pe *D. general Iarca, fratele* D-luî colonel Iarca.

E atît de rĕutăcioasă această pedeapsă, de-o rĕutate de femee perdută, în cît ne întrebăm dacă *Julie la Belle* nu și-a întins cum-va protecțiile și prin provincie, și dacă nu-î ea inspiratoare uneî așa de crude pedepse?

Concluzie

D. colonel Iarca a rămas în fine stăpîn absolut.., pe casa regimentuluî. Această afacere, ca toate cele rezolvate de generalul Lahovary, s'a sfîrșit cu pedeapsa nevinovatuluî și prin victoria vinovatuluî.

Până cînd oare vor merge la noî toate pe dos?

Fără a spera că vom fi ascultațî, de oare ce n'avem protecție *Julieî la Belle*, cerem totușî să se facă o anchetă *serioasă* și să se pedepsească cum se cuvine *numaî* pe vinovațî.

De nu... iar vom reveni.

Theo.

Bastache-Grecescu

Ne mirăm noî fel și chip, de unde și până unde, polițaiul Grecescu să aibă atita îndrăzneală în cît să comită tot felul de delicte, furturî și crime, fără nicî o grijă? Știam că acest zbir se bucură de protecția luî Ionescu-Schwalb, dar totuși ni se părea că protecția luî Take-Goldwurm era prea în disproporție cu serviciile pe care le primea de la Grecescu.

Căcî, să-î dea stăpînuluî pe Schwalb *pour tout potage*, era prea puțin față cu cele ce-î cerea în schimb : protecția și acoperirea atitor infamiî!

Acum însă începem să ne explicăm lucrurile maî bine ; Grecescu e acoperit și susținut și de parchetul din Galațî, reprezentat prin D. Bastache.

Grecescu bate pe niște ofițerĭ englezĭ, fură 800 de leĭ luĭ Hami Cohn, torturează două servitoare furîndu-le 78 de leĭ, comite tot felul de scandalurĭ și de fără de legĭ, iar parchetul se face că nicĭ nu știe.

Reclamațiile care ĭĭ vin contra zbiruluĭ Grecescu, saŭ se pun la dosar, saŭ se daŭ spre *cercetarea polițaiuluĭ!*

Maĭ mult chiar — Grecescu voind să-l înlăture pe tînĕrul supleant, D. Țăranu, care nu-ĭ admitea fără-de-legile, cere concursul D-luĭ Bastache, și D-luĭ stărue la minister pe sub mînă, iar D. Țăranu e înlăturat.

Și cîte și maĭ cîte altele pe care nu le maĭ înșirăm.

Știm că D. Bastache vrea să ajungă cu orĭ-ce preț procuror general la Galațĭ, că tot ce face e îndreptat numaĭ spre ținta aceasta. Un lucru însă nu ni-l putem explica: Fiind dat că tot ceea-ce face D. Bastache are ca scop ajungerea sa în postul de procuror general, întru cît protecția acordată luĭ Grecescu poate să-ĭ ajute în sensul acesta?

E un mister pe care nu-l putem pătrunde cu nicĭ un chip.

Fiind-că tot a chemat D-nu Marghiloman pe D. Bastache la Bucureștĭ ca să-ĭ ceară *oare-care socotelĭ* care nu's de natură a-l ajuta la înaintare, rugăm pe ministrul justițieĭ să ne ajute și D-luĭ ca să pătrundem misterul *coalițieĭ* Bastache-Grecescu.

Poate că rezultatul ar fi înaintarea D-luĭ Mimi în locul D-luĭ Bastache și destituirea luĭ Grecescu!

Așteptăm cu nerăbdare.

Idem.

REZBOIUL CU MAROCO

Buletin Exterior

Epoca istorică a «Tîrăbrîuizmuluĭ» european n'a trecut încă și probabil că nu va trece așa curînd.

După conflictul franco-Siamez vine cel Spaniol Marocan care a degenerat maĭ zilele trecute într'un rĕzboiŭ în toată regula și care amenință să ia proporțiile unuĭ conflict și a uneĭ chestiunĭ europene prin faptul că vr'o treĭ marĭ puterĭ sînt de o potrivă angajate și interesate în Maroco.

De oare-ce e de presupus că cetitoriĭ noștri sînt puțin inițiațĭ în chestia marocană, dăm aicĭ pe scurt cauza actualuluĭ rĕzboiŭ spaniolo-marocan.

Melilla, pe coasta marocană, este una din reședințele spaniole, adică un oraș întărit în posesiunea Spaniolilor.

Melilla a fost luată de spaniolĭ încă în rĕzboiul de la 1859 și 1860 ce l'aŭ purtat contra Maroculuĭ și învingătoriĭ și-aŭ stabilit acolo o stațiune militară spre a putea să supraveghieze maĭ bine pe pirațiĭ care făceaŭ nesigură navigația. Afară de Melilla, Spania maĭ are pe coasta marocană maĭ multe asemenea puncte întărite, înconjurate de micĭ teritoriĭ care actualminte sînt spaniole. Și orașul Melilla are un asemenea teritoriŭ pe care Spanioliĭ aŭ făcut planul să'l maĭ întărească, ceea-ce Marocaniĭ (Kabyliĭ) din împrejurime nu vroiaŭ să tolereze. Motivul acestora din urmă era că noul fort proiectat venea tocmaĭ lîngă un cimitir mahomedan pe care Kabiliĭ nu doreaŭ să'l știe spurcat prin vecinătatea tunurilor creștine. O comisiune trimisă la fața loculuĭ de către guvernul spaniol spre a cerceta lucrurile și-a dat avizul cum că fortul proiectat nicăerĭ nu poate fi maĭ bine pus de cît tocmaĭ... lîngă cimitirul în chestiune. Din această cauză, guvernul a decis de a ridica acolo fortul, întîmplă-se orĭ-ce s'ar întîmpla.

Aceasta a făcut ca să declare Kabiliĭ rĕzboiul cel sfînt și multe triburĭ aŭ ascultat chiemarea coreligionarilor lor; chiar și Kabiliĭ carĭ se aflaŭ în Algeria aŭ alergat spre a lua parte la rĕzboiul contra ghiaurilor. Numĕrul Kabililor rĕsculațĭ și înarmațĭ se zice c'ar fi de vre-o 30,000 și sînt niște admirabilĭ pușcașĭ; dispun chiar și de o artilerie de tunurĭ vechĭ de fier. Tăria lor stă însă în aceea că locuesc niște înălțimĭ și pasurĭ de care nimenĭ nu se poate apropia, căcĭ aŭ o înălțime de până la 2000 de metri.

Afară de asta, Kabiliĭ locuiesc în sate compacte și fie-care sat e o adevĕrată cetate. Sprea a-ĭ învinge, e nevoe de a nimici locuințele, satele lor și pentru aceasta e iar nevoe de o armată formidabilă și de o luptă lungă și peste mĕsură de grea. Până acu nimenĭ n'a ajuns sa-ĭ puie la respect. Dar chiar dacă spanioliĭ ar dori să se ție numaĭ în defensivă, tot aŭ nevoie de o armată puternică.

Kabiliĭ fanatizațĭ vor s'alunge pe toțĭ spanioliĭ de pe teritoriul marocan și de oare-ce spanioliĭ nu pot ști din ce parte vor fi atacațĭ, eĭ sînt nevoițĭ de a-șĭ întări cu armată toate pozițiile.

In primul atac lîngă Melilla, spanioliĭ aŭ fost bătuțĭ și comandantul lor, generalul Margallo, ucis. Urmașul sĕŭ în comandament, generalul Ortega, a cerut grabnice ajutoare; chiar Melilla însu-șĭ, cel maĭ întărit punct e amenințat. In consiliul de miniștri ținut extraordinar alaltă-ierĭ la Madrid s'a decis o proclamațiune în care să se apeleze la toate partidele spre a acorda creditele necesare, căcĭ onoarea steaguluĭ spaniol pe coasta africană e în joc. Tot ce e gata de răsboiŭ e trimis în Africa, până și garnizoanele din Madrid și Andaluzia. Peste cîte-va zile vor fi convocate și Cortesele.

Spania se află prin urmare în plin răsboiŭ cu Maroco și după surescitarea spiritelor d'acolo, răsboiul nu poate sfîrși de cît cu complecta supunere a Kabililor. Dacă îșĭ vor ajunge acest scop, apoĭ spanioliĭ cu greŭ vor reda Sultanuluĭ din Maroc noile teritoriĭ cucerite, căcĭ în acest caz Kabiliĭ vor începe din noŭ a face nesigură toată coasta. Chiar dacă Sultanul se va oferi de a plăti toate cheltuelile de răsboiŭ, totușĭ spanioliĭ nu se vor da mulțumițĭ. Eĭ vor profita de această ocazie, de acest conflict, spre a se maĭ întinde chiar până la munțiĭ Atlas; căcĭ după dogma șoviniștilor spaniolĭ, granița de Sud a Spanieĭ e Atlasul.

Vor aproba una ca asta cele-l'alte puterĭ și maĭ cu seamă Franța, care prin posesiunea Algerieĭ se mărginește cu Sultanatul Maroco? Aicĭ e punctul unde chestiunea Spaniolo-marocană se transformă într'o chestiune europeană.

Am insistat maĭ pe larg asupra acestuĭ conflict, numaĭ în vederea proporțiilor îngrijitoare ce poete să ia chiar pentru pacea Europeĭ.

X. X.

INFORMATIUNI

Lectoriĭ noștri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Brăila *și la pagina a patra* bursa din Bucureștĭ *precum și* plecarea și sosirea trenurilor din și în Bucureștĭ.

D. Bastache, procuror la Curtea de apel din Galațĭ, poreclit în localitate «Micul Grecescu», s'a supus tuturor operațiilor trebuitoare, precum stăruințĭ, umilințĭ, protecție de fuste, promisiunĭ, etc. ca să poată lua cu asalt postul de procuror general. Toate bune, dar ar putea D-sa să explice nu nouă, dar D-luĭ ministru de justiție, cum se face că părintele D-sale, D. Bastache, supus grecesc, paremi-se până maĭ dăunăzi, cunoscut sub numele de posesor de la moara Grecilor, județul Vasluiŭ, a născut copiĭ Romînĭ cu dreptur̆ la slujbĭ și cu atît tupeŭ, ca stăruitorul în chestiune.

Maĭ rĕmîne ca D. Ministru să se intereseze de precedentele D-luĭ Bastache ca jude-instructor la Iașĭ și de reputeția ce D-sa are între colegiĭ D-sale de la Galațĭ.

Sub titlul *Wenert asasinul*, ziarul *Egalitatea Brăileĭ* publică un articol de fond în care arată în mod amănunțit cum inginerul Wenert, directorul docurilor din Brăila, a bătut în chipul cel maĭ crud pe un nenorocit zugrav, Iancu Ornstein, care avea să primească de la Wenert suma de 840 leĭ și care din pricina bătăeĭ suferite, după o oră a încetat din viață.

Faptele publicate de confratele Brăilean fiind de o gravitate esceptională cerem ca justiția să-șĭ facă datoria.

Mîine Joĭ, se ține ședință la Camera de comerț a capitaleĭ. La ordinea zileĭ se află între altele și modificarea legeĭ titlurilor la purtătorĭ, furate, distruse saŭ pierdute; și organizarea unuĭ serviciŭ de statistică și a unuĭ muzeŭ industrial și comercial.

Cu privire la focul din Dărmăneștĭ, (jud. Bacăŭ) ni se scrie că pădurile D-luĭ Știrbeĭ ard neîncetat. Nu se știe dacă vor scăpa și curțile.

S'a cerut ajutorul armateĭ spre a se putea localiza incendiul.

Contractul ministeruluĭ de rĕzboiŭ cu fabrica de conserve alimentare de la T.-Severin, se va rezilia.

Consiliul de miniștri a permis ca lucrătoriĭ brutarĭ Vasile Cutava, C. Coftopolo, Cristu Trifu, I. Iosef, G. Hioti, G. Steinberth, H. Totof și C. Papas, expulzațĭ din țară astăvară în urma greveĭ de la Galațĭ, să se reîntoarcă în țară.

Direcțiunea generală a telegrafelor și poștelor face cunoscut că, cu începere de la 1 Noembre st. n. halta Secuenĭ (dintre Roman-Bacăŭ) va face serviciul de poștă ușoară, mesageriĭ și mandate poștale interne.

Monitorul Oficial cu data de Marțĭ 26 Octombre publică programul pentru seminariĭ, alcătuit în coformitate cu legea asupra cleruluĭ mirean.

Pe ziua de 21 Octombre ministrul de resbel a primit demisiunea din armată a coloneluluĭ Alexandru Horbatschy, directorul arsenaluluĭ de construcție. Tot în acea zi, D. colonel a fost înaintat la gradul de general în rezervă.

Printre candidatele care aŭ reușit la bacalaureat în sesiunea de toamnă aŭ fost și următoarele Domnișoare: Eugenia Demetrescu, Aurelia Paraschivescu, Matilda Niculescu, Elena Stamatopol și Zissu; toate cincĭ preparate în liceul de domnișoare al D-luĭ H. Lalliot.

Felicităm atât pe candidate cât și pe direcțiune pentru frumosul resultat obținut.

D-na ALPHONSE DAUDET

SĔRBĂTORILE

Nimic nu e maĭ dulce ca vîrsta copilărieĭ fericite petrecută în familiile pline de tradițiunĭ, unde mumele tinere păstrează scufele, pentru a împodobi cu dantelele lor, puțin îngălbenite, obrajiĭ copilașilor carĭ se nasc în urmă; unde locueștĭ aceleașĭ case în timp de treĭ-zecĭ de anĭ, avînd aceiașĭ amicĭ, celebrînd aceleașĭ sĕrbătorĭ.

Sĕrbătorile!... în fundul întunecos al memorieĭ mele, aceste zile de bucurie și de odihnă aŭ rĕmas în cadrul soleminătățeĭ aparente, care le-o da familia, toaletele îngrijite și mesele încărcate cu florĭ. In toată viața mea, voiŭ iubi ziua de Duminecă, pentru că eĭ ĭĭ datoresc marele fericirĭ ale copilărieĭ mele. In acea vreme, îmĭ închipuiam fie-care zi a săptămîneĭ ca un saltar plin cu hîrtiĭ: tata ocupat, mama muncind, datoriile mele de împlinit, atîtea lecțiĭ de învĕțat! Aveam toate caietele de clase, turburate de mica mea inteligență și de severitatea unuĭ petagoc în uniformă.

Dumineca, venea în mijlocul acestor zile obositoare, plină de lumină, atît de mult așteptată, aducîndu-mĭ surprinderĭ și fericirĭ necunoscute. Pentru a-mĭ mări bucuria, îmĭ închipuiam și Duminecile celor-l-alțĭ. Ast-fel, cămășile albe ale copiilor de lucrătorĭ, figurile lor fragede, aprinse de bucurie ca și a mea, îmĭ păreaŭ cea maĭ plăcută manifestare a fericireĭ pentru Dumineca lor. Chiar și azĭ, Crăciunul și Anul noŭ, fac să-mĭ bată inima cu putere.

Imĭ place tot-d'a-una să mĕ cernesc în Joia mare, să reunesc într'un buchet mare muguriĭ verzĭ aĭ ramurilor de salcie cu florĭ de ghioceĭ, purtate în roabe de vînzătorĭ, la începutul primăvereĭ, pe trotuarele încă umede de zăpada ierneĭ.

Pentru mine, aceste superstițiĭ de copil, această parte unde viața se amestecă cu basmele, am trecut-o într'o vechie casă neagră, întunecată iarna de ceața sereĭ. Ferestrile sînt înalte, acoperite cu perdele verzĭ; balcoanele de fier veneaŭ în fața unuĭ vechiŭ monument, împodobit cu statuete și cu plăcĭ de marmoră neagră pe care eraŭ gravate cuvinte latine. Pe acoperișurile marĭ, pe vechia fîntînă, stolurĭ numeroase de vrăbiĭ, atrase de liniștea stradeĭ, zburaŭ în fie-care zi.

Trebuia să fie o casă tristă, dar mie îmĭ părea un paradis. Eram fermecată de vechimea lucrurilor carĭ mĕ înconjuraŭ: marile bibliotecĭ învăluite cu mătase verde, această culoare severă a birourilor, făcută pentru îndelungile lucrărĭ și pentru ochiĭ obosițĭ, pendula din timpul Imperiuluĭ, apoĭ, printre tablourile atîrnate de perețĭ, o mică Diană pudrată, cu o semi lună pe frunte cu o pieptănătură de bal, și a căruĭ înfățișare antică îmĭ plăcea ca zîmbetul întinerit al uneĭ bunicĭ. Toate astea, până la cele maĭ micĭ colțurĭ, mi-aŭ rămas în memorie, solemnizate de tăcerea stradeĭ recĭ, de liniștea caselor locuite de oamenĭ bătrînĭ.

Eĭ bine, în această casă tăcută, unde zgomotul picioroușelor noastre se înăbușeaŭ în tapetele moĭ și calde, zilele de sĕrbătoare aduceaŭ o bucurie, o strălucire, cum n'am maĭ avut de atuncĭ.

Inchid ochiĭ, și vĕd masa cea mare, în jurul căreia se aflaŭ toțĭ copiiĭ cu buniciĭ lor. Dacă nu am uitat, toată bucuria sĕrbătoareĭ era în jurul aceleĭ mese. Restul oaspeților se îndeletniceaŭ poate cu alte lucrurĭ, dar în colțul meseĭ unde eraŭ strînșĭ copiiĭ, nu aveaŭ nicĭ o preocupațiune, nicĭ o grije. De altmínterĭ, nicĭ odată n'am vĕzut rîsul nebunatec al copiilor maĭ mult înțeles și gustat de bătrînĭ, ca atuncĭ.

Nouă totul ne producea bucurie: focul din cămin, candelabrele, florile, îmbrăcămintele, fețele noastre reflectate în oglinda clară a argintăriilor. Cu toate acestea, ora de culcare se apropia, rîsetele noastre deveneaŭ maĭ puțin zgomotoase.

Un nor părea că se întinde peste masă, unde rĕmăsese resturile desertuluĭ. Copiiĭ îșĭ frecaŭ ochiĭ somnorоșĭ cu pumniĭ.

Sĕrbătoarea, atît de mult dorită și așteptată, se stingea, maĭ înainte de a se sfîrși; se termina ca într'un fel de vis. Copiiĭ plecaŭ, după ce ĭĭ sărutaŭ toțĭ. Apoĭ, nu-șĭ maĭ aduceaŭ aminte de cît de vestmintele călduroase cu carĭ se înfășuraŭ maĭ înainte de a pleca, scările scoborîte în brațele bunicilor, aerul rece al nopțeĭ rĕcorindu-le fața, legănarea molatecă a trăsureĭ, care ar fi voit să nu se maĭ sfîrșească, și în sfîrșit somnul profund și fără visurĭ, care nu-l poțĭ avea de cît în vîrsta copilărieĭ.

Z. Y.

ȘTIRI TELEGRAFICE

ROMA, 26 Octombre. — Se zice că consiliul comunal al orașuluĭ Siracusa, ar fi hotărît să exprime guvernuluĭ dorința de a îngriji de trebuințele eventuale ale floteĭ germane și de a primi în port corăbiile puteriĭ aliate.

MADRID, 26 Octombre. — D. Canovas a rostit un discurs la o întrunire a partiduluĭ conservator. El a zis că, față cu dificultățile actuale, trebue căutat a realiza unirea tutulor puterilor monarchice, iar nicĭ de cum a adînci și maĭ mult prăpastia ce desparte elementele dinastice.

LONDRA, 26 Octombre. — D. Gladstone a declarat la Camera comunelor că guvernul este mulțumit de puterea și de destoinicia floteĭ englezeștĭ de pe marea Mediterană.

VIENA, 26 Octombre. — Impĕratul a primit azĭ dimineață la 11 pe prințul de Windischgraetz, cu care a conferit un ceas. El a primit apoĭ pe comitele de Kalnoky și în urmă pe comitele Taaffe, cu care a convorbit în timp de două ore.

Prințul de Windischgraetz continuă negocierile sale pentru formarea cabinetuluĭ.

BERLIN, 26 Octombre.—Din 358 alegerĭ pentru Dieta prusiană cunoscute până în acest moment, sînt 122 conservatorĭ, 51 conservatorĭ-liberalĭ, 66 liberalĭ-naționalĭ, 80 centru, 12 partidul liberal al poporuluĭ, 5 unirea liberală, 2 danezĭ, 16 polonezĭ, 2 liga agricolă, 1 guelf, 1 independent.

Toate cele 4 districte din Berlin aŭ ales liberalĭ-democrațĭ; districtul al 2-lea a ales pe D. Eugen Richter, care se prezentase la Hagen contra D-luĭ Lohmann, național-liberal, care a reușit.

Districtul Riegeŭ Franzburg a ales pe șambelanul, D. de Riepenhausen Orangen, contra ministruluĭ D. de Boettcher.

CAIR, 26 Octombre.—Anglia reclama 40,000 livre sterline pentru cheltuelile de sporire a corpuluĭ de ocupațiune de la Ianuarie trecut.

(Reuter). Neînțelegerea ce se ivise în timpul din urmă între ministerul egipțian și funcționariĭ englezĭ, a fost aplanată, grație atitudineĭ împăciuitoare a Kedivuluĭ.

DIFERITE ȘTIRI

DIN CAPITALĂ

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureștĭ 26 Octombre 1893.

Inălțimea barometrică la 0° . . 754.1
Temperatura aeruluĭ . . . . . 17.°5
Vêntul aproape liniștit de la E. . .
Starea ceruluĭ puțin noros . . .
Temperatura maximă de erĭ . . . 20.°
« minimă de astă-zĭ . . 4.°

Temperatura la noĭ a variat între 22° și 3°.

Erĭ și astă-zĭ timp frumos și călduros. Barometrul aproape staționar.

FOIȚA ZIARULUI *ADEVERUL*

35

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

XVII

De a pază

— Eŭ duc o viață foarte aspră, zise el rezemîndu-se de grila caseĭ, dinaintea căreie se opriseră, o viață crudă, fără bucurie, fără speranță, fără altă speranță de cît mormîntul, un mormînt obscur, singuratec și uitat. Femee! Eŭ am avut de îndurat o decepțiune amară, care m'a schimbat într'un diavol, o decepțiune care mĭ-a schimbat sîngele în fiere, în ură și furie dragostea ce domnea altă dată în inima asta uscată azĭ, una dintre acele decepțiĭ care fac pe om să-șĭ urască semeniĭ și să verse asupra nevinovaților chinurile pe carĭ niște vinovațĭ i le-aŭ adus.

— Ce decepție e aceia? întrebă femeia cu blîndeță, căcĭ turburarea cămătaruluĭ o speria.

— O neagră ingratitudine din partea de la care mĕ așteptam la dragostea cea maĭ duioasă! strigă el. In cuibul în care crezusem că am crescut o porumbiță, am găsit o viperă. Singurul copil, a căruĭ fericire așĭ fi cumpărat-o cu prețul viețeĭ mele, m'a lăsat, m'a părăsit la bătrînețe, fără o vorbă, fără o lacrimă, lăsîndu-mĕ în alternativa de a muri de foame (cel puțin ea putea s'o creadă) saŭ să mĕ omor de desperare, pentru că o pierdusem.

— Sărmane! zise D-na Montmorency.

— Oh! femeile! copiiĭ!.... strigă bătrînul pornind iar cu un pas încet și cu glasul înecat de emoțiune. Cruda! a comis fapta unuĭ demon și dacă aĭ fi văzut-o, pe fiica mea, aĭ fi luat-o drept un înger. Pentru dînsa, eŭ, cel din urmă descendent al uneĭ familiĭ dintre cele maĭ nobile în Anglia, trăiam ca un calic într'un pavilion de la poarta casteluluĭ, în care locuisem mulțĭ anĭ. Pentru dînsa m'am făcut tovarășul unor bandițĭ, pentru dînsa am fost amestecat în fapte criminale, care aŭ făcut din ruine ceea-ce sînt azĭ. Vaĭ! zise el cînd D-na Montmorency voi să-l întrerupă, nu încerca să mĕ mîngăĭ, sînt ceea-ce sînt și iată ce am făcut pentru copila, pe care o adoram, să fie bogată și puternică, onorată și fericită; pentru ca ea să poată ridiea din noŭ zidurile vechĭ, în care în acest moment locuesc liliecĭĭ.... Iată ce am făcut pentru dînsa.

— Și ea? întrebă Doamna Montmorency.

— Ea m'a părăsit. A fugit fără să-mĭ lase un rînd, un cuvînt pentru a îndulci lovitura ce trebuia să-mĭ dea fuga sa. A fugit cu un hoț și, din ziua aceea, n'am maĭ auzit vorbindu-se de dînsa.

Ceĭ duoĭ interlocuitorĭ ajunseseră la sfîrșitul stradeĭ Stamford, care dă în Blakfriars road. Lucas se opri dinaintea uneĭ case cu o înfățișare sărăcioasă; după murdăria gemurilor, după grilajul stricat și ruginit, după grămezile de gunoiŭ dinaintea porțeĭ, în sfîrșit după aspectul general, casa aceasta ar fi putut trece drept o proprietate în litigiŭ dinaintea justițieĭ de anĭ întregĭ. Totușĭ, nimic din toate acestea nu era adevĕrat și cămătarul, scoțînd o cheie din buzunar, deschise poarta și intră în gang urmat de D-na Montmorency.

Gangul nu era luminat și felinarele, așezate departe unul de altul, lăsaŭ casa în umbră. Noaptea era întunecoasă, pe cer nu se vedea nicĭ o stea și, pe cînd cămătarul strebătea gangul și se îndrepta spre o ușă înfundata, el nu băgă de seamă că o a treia persoană intra în urma D-neĭ Montmorency.

Această persoană era un bărbat nalt și subțire, îmbrăcat cu o manta.

In momentul în care Lucas deschise ușa înfundată, tovarășa sa dădu un țipăt de mirare. Cămătarul se întoarse repede pentru a vedea ce se petrece.

— Mi se pare că am auzit bătênd zise ea.

— Bătênd, unde?

— In poartă.

— Așĭ! ce idee! N'a bătut nimenĭ. Eŭ am auzul fin și n'am auzit nimic.

In timpul acestuĭ dialog scurt, streinul găsise mijlocul de a se strecura pe ușa înfundată și de a urca repede scara.

— Așteaptă, zise Lucas, trebue să fie unde-va o lampă și, fiind-că eștĭ streină pe aicĭ, voiŭ aprinde-o.

El luă o lampă dintr'o înfundătură făcută în perete și o aprinse cu un chibrit pe care-l găsise alăturĭ.

Lampa rĕspîndi o lumină vie și limpede. D-na Montmorency vĕzu pentru întîia oară interiorul acesteĭ locuințe.

O priveliște ciudată o izbi. Statuĭ de marmoră împodobeaŭ amîndouă părțile vestibuluľuĭ ale căruĭ lamnăriĭ cădeaŭ de putreziciune și neîngrijire. Pe părețĭ eraŭ atîrnate tablourĭ al căror preț trebue să fi fost fabulol, tablourĭ de ale marilor maeștri aĭ școaleĭ italiene, tablourĭ, care dacă ar fi duse într'o sală de vînzare, ar fi fost cumpĕrate cu grămezĭ de aur. Lămpĭ de bronz, de argint, de zmalț, eraŭ atîrnate de plafondul boltit; însă argintul, bronzul, poleiala eraŭ negre și murdare, globurile, căzute pe jos și sparte, fuseseră călcate în picioare pe covoarele groase, ale căror culorĭ viĭ eraŭ înmormîntate sub un strat de praf.

Scara, în acelaș stil ca și vestibulul, împodobită de asemenea cu statuĭ, tablourĭ prețioase, oferea privirilor aceeașĭ strălucire, aceeașĭ neorînduială.

Apartamentul în care cămătarul introduse pe D-na Montmorency era mobilat cu un lux uimitor pentru cine-l vedea întîia oară.

Eraŭ niște mobile mărețe, încrustate cu aur și pietre scumpe, canapele de catifea cu țarțamurĭ de aur, perdele de satin căzînd peste ferestrele înnegrite; pe soba de marmoră, porțelanurĭ de Dresda și de Sèvres; în sfîrșit, toate obiectele de lux ce se pot închipui și toate purtînd pecetea unuĭ întreg șir de anĭ de părăsire.

— Totul e al meŭ, șopti cămătarul ridicînd lampa și observînd privirea uimită a clienteĭ sale. Toate astea sînt ale mele. Totul a aparținut unor nebunĭ, carĭ n'aŭ știut să păstreze ceea-ce posedaŭ; unor femeĭ care și-aŭ vîndut surîsurile pentru aur până cînd, vestejite de vreme, aŭ chemat pe cămătar într'ajutor; unor idiоțĭ, carĭ, crezînd în dragoste și în prietenie, și-aŭ risipit averile cu pungașiĭ și cu femeile înșelătoare... Da, toțĭ... sînt fericițĭ că pot veni la cămĕtar.

Și el rîse frecîndu-șĭ mîinele osoase

— Eŭ locuiesc în casa asta de anĭ, zise el, din epoca în care copila, care m'a părăsit, făcea pașiĭ ceĭ d'întîiŭ; de 15 anĭ și în toată vremea asta se credea că eŭ trăesc îe pavilionul casteluĭ în care născusem. Vreme de 15 anĭ lungĭ și de muncă, eŭ calculăm, complotaru, munceam pentru a aduna averea ce trebuia să facă pe fiică-mea bogată și fericită. Oh, da! a fost o durere mare amară, o decepție crudă... Dar să trecem la afacerile noastre.

Abia rostise aceste cuvinte și purtarea i-se schimbă. El se îndreptă repede spre un biuroŭ de fildeș și aur, deschise un sertar și scotoci într'un tenac de hîrtiĭ.

(Va urma).

Consiliul comunal al capitaleĭ a ales în ultima sa şedinţă două comisiunĭ: una însărcinată cu elaborarea regulamentelor de asistenţă publică şi alta cu elaborarea regulamentuluĭ serviciuluĭ de economat pe care primăria a decis să-l înfiinţeze.

——

La examenul pe teren al căpitanilor aspiranţĭ la gradul de maior aŭ reuşit 25 de candidaţĭ din ceĭ 39. Vinerĭ va începe examenul căpitanilor din armele speciale.

——

Societatea sciinţifică-literară *Tinerimea-Română*, a decis de a înfiinţa un club pentru a înlesni membrilor ocasiunea de a se întruni spre a se cunoaşte maĭ de aproape; a'şĭ împărtăşi ideile şi a cimenta între dînşiĭ bunele relaţiunĭ, spiritul de solidaritate şi ajutorul reciproc,—apoĭ pentru a se consfătui maĭ cu înlesnire asupra subiectelor ce formează scopul societăţeĭ, şi a putea lua fie-care cunoştinţă de revistele şi scrierile sciinţifice, literare şi morale care ar intra în posesiunea societăţeĭ.

Deschiderea clubuluĭ se va face în zioa de 30 Octombre în localul sĕŭ propriŭ din strada Academieĭ No. 2.

——

La, Noembre şcoala de tir de la Cotrocenĭ îşĭ va începe cursurile. Sunt înscrişĭ 24 de ofiţerĭ de infanterie şi cavalerie.

——

In primăvara viitoare se va începe construirea palatuluĭ archivelor Statuluĭ. Această construcţiune va costa două milioane leĭ. Comisiunea, sub presidenţia D-luĭ Hajdĕŭ, directorul archivelor, se va pronunţa zilele acestea asupra planurilor elaborate de architectul italian Magni.

——

D. dr. Cobilovicĭ, care a urmat studiile sale medicale în Paris, a obţinut alaltă-erĭ cu succes dreptul de liberă practică în ţară.

D-sa se va stabili în Capitală.

DIN ŢARA

Aflăm cu multă plăcere eă D. Teodor Leşabechi, proprietar în comuna Vasilaţĭ din judeţul Ilfov, a donat suma de leĭ 50 pentru a se cumpăra cărţĭ care să se împartă elevilor săracĭ carĭ frecuentează şcoala din numita comună.

Fapta D-luĭ Leşabechi e dintre cele maĭ laudabile şi nădăjduim că mulţĭ vor imita acest exemplu ajutorînd instrucţiunea fiilor de săteni.

——

In seara de 20 Octombrie, pe la orele 8 jum. seara, zice ziarul *Constanţa*, Iancu Sava, bărbier în strada Mangalia, originar din Agatopulo, Turcia, voind să pue gaz în lampă dintr'o tinichea, tinicheaua, prin aburiĭ degajaţĭ prin vĕrsătură, a luat foc de la lampă care era aprinsă, şi imediat a făcut explozie, cuprinzênd în flacărĭ pe nefericitul imprudent.

El a eşit în stradă, arzînd ca o lumìnare, cu flacările de duoĭ metri în sus de statura sa. Inmărmurirea altor duoĭ companionĭ aĭ sĕĭ şi a privitorilor vecinĭ, era aşa de adîncă la acest spectacol sinistru, că pe nimenea nu l'a tăiat capul să arunce o manta saŭ o plapomă spre a stinge focul.

Nefericitul a ars până ce un sergent de poliţie i-a aruncat o manta a sa învelindu-l într'însa. Era prea tîrziŭ. Nefericitul adus la spital, în stare muribundă, a încetat din viaţă a doua zi la orele 3 jum. p. m.

——

Recolta viilor în anul acesta este foarte slabă, după cum arată rapoartele sosite la ministerul domeniilor. Vinurile sunt acre şi cu toate astea preţurile se urcă.

In podgoriile din Mehedinţĭ decalitrul se vinde cu 3,50—4 leĭ, iar la Odobeştĭ se vinde cu 18—20 leĭ.

DIN STREINATATE

Greva impiegaţilor tramvaiurilor din Marsilia ce a izbucnit erĭ, s'a mărit azĭ. S'aŭ produs desordine cu urmărĭ supĕrătoare. Poliţia nu este în stare să menţie ordinea; maĭ mulţĭ agenţĭ poliţieneştĭ aŭ fost rănițĭ. S'aŭ făcut o mulţime de arestărĭ. Greviştiĭ rĕstorn trăsurile.

Primarul, care este socialist, a trimes companieĭ o scrisoare, poruncindu-ĭ să asigure serviciul sub pedeapsă de reziliere a contractuluĭ.

——

Le Temps reproduce un discurs rostit de D. Develle la un banchet dat la Barle-duc. Ministrul a zis că Franţa trebue să-şi menţie organizaţia militară, pentru a ocroti independenţa sa. Franţa este pregătită pentru orĭ-ce eventualitate, însă nu ameninţă pe nimenĭ. Guvernul a adoptat maxima luĭ Gambetta care a zis că politica strĕină nu îngădueşte nicĭ planurĭ secrete, nicĭ aventurĭ. Guvernul a dovedit-o în chestiunea siameză şi în serbările franco-ruse.

File rupte din Album

Noaptea este perdeaua zileĭ în dosul căreia se ascunde soarele.

Commerson.

—

Este permis de a fi maĭ dibaciŭ de cit alţiĭ, dar este primejdios a o arăta

Et. Coenilhé.

—

Femeea ca să obţie sigur de la bărbatul sĕŭ ceea-ce doreşte, începe cu rugămintĭ, şi sfîrşeşte cu lacrimĭ.

C. H. (Ghencea).

Ultim cuvênt

Un om avea o femee foarte rea; o bătea regulat odată pe sĕptămînă. Prin testamentul sĕŭ, iĭ lasă toată averea, cu condiţie ca în termen de treĭ lunĭ să se mărite.

— *Voesc a fi regretat* — scriea el în testamentul sĕŭ — *şi sînt convins că acel care se va căsători cu nevasta mea, are să regrete mult moartea mea.*

ULTIME INFORMATIUNI

Incunoştiinţăm persoanele ce ar bine-voi să contribue pentru formarea fonduluĭ din care să se achite amenzile la care sunt condamnaţĭ fraţiĭ noştri de peste munţĭ, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacţia ziaruluĭ nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. şi de la 2 până la 7 p. m.

LISTA DE SUBSCRIPŢIE

Pentru acoperirea amenzilor la care aŭ fost şi vor mai fi condamnaţi luptătorii Români de peste munţi.

Suma din urmă	Leĭ	409.25
Fraţiĭ D. Ilie, Bucureştĭ. . .	»	20.—
O ieşeancă.	»	2.—
Un lucrător	»	—.75

——

Aseară s'a jucat la Teatrul Naţional o piesă *nouă* şi *originală*, numită, nu se ştie pentru ce, Hanul Konaki.

Publicul, care venise într'un numĕr considerabil să vadă o lucrare romînească, a rĕmas scandalizat, — şi cu drept cuvînt. *Hanul Konaki* este o inepţie, o amestecătură de melodramă nesărată cu o farsă care numaĭ în *haiducii* luĭ Panait Macri se maĭ poate întîlni.

Ar fi de dorit ca onorabila Direcţiune a Teatruluĭ să nu maĭ tolereze asemenea caraghiozlîcurĭ de bîlciŭ. E o adevĕrată ruşine şi un scandal colosal să cheltueştĭ banĭ cu montarea unor monstruozităţĭ de soiul acesta, care numaĭ pot avea trecere de cît la biletele gratuite ce se împart la galerie.

In numĕrul nostru literar de Duminică vom reveni maĭ pe larg. Până atuncĭ, prevedem stalurĭ goale Juoĭ seară cînd se reprezintă, vaĭ! pentru a doua oară această stîrpitură literară.

——

Prefectul de Putna, celebrul Nicolaide, însărcinat şi *plătit* ca să apere interesele judeţuluĭ şi ale Statuluĭ, se află în proces cu Statul pentru o mare întindere de codri secularĭ de pe moşia Lepşa, pe unde se afirmă că va deschide în curînd — cu banii ţăreĭ — o frumoasă şosea.

După cît spune un ziar *conservator* adecă chiar un supus al D-luĭ Lascar Catargiu, origina procesuluĭ prefectuluĭ Nicolaide, este un delict silvic: numitul tăiase copacĭ din pădurea Statuluĭ. Spre a scăpa de o condamnare sigură, omul luĭ conu Lascarache a pretins că pădurea e a luĭ. Şi cum dovezile de proprietate nu pot fi altele de cît mărturiile sătenilor, e uşor de înţeles că, timp cît Nicolaide va rĕmînea prefect, soarta procesuluĭ e hotărîtă.

Ca să nu se creadă că afacerea e cam anevoioasă, trebue să amintim că tot acest Nicolaide a fost condamnat de curtea de apel din Focşanĭ la 800 leĭ amendă şi o lună închisoare. Prin urmare, nu el ar fi omul care să se dea în lăturĭ de la un procedeŭ puţin scrupulos.

Maĭ mult; toată lumea ştie că. D. Nicolaide n'a cerut prefectura de Putna de cît în vederea acestuĭ însemnat proces — şi poate şi a altora.

Ţinîndu-l ca prefect, Lascar Catargiu se face vrînd-nevrînd părtaşul luĭ Nicolaide.

——

Profesoriĭ liceuluĭ din Focşanĭ n'aŭ primit leafa pe Octombre nicĭ până astă-zĭ. De obiceiŭ lefurile se plătesc în provincie până la 22 ale luneĭ cel mult.

Şi maĭ cu seamă în luna luĭ Octombre, cînd mulţĭ din slujbaşĭ se mută şi aŭ o mulţime de cheltuelĭ, ar trebui să se dea lefurile cît maĭ exact, dacă nu chiar şi cu cîte-va zile maĭ înainte.

Afară numaĭ dacă conservatoriĭ, duşmanĭ bine hotărîţĭ aĭ instrucţieĭ publice, voesc să pedepsească pe profesoriĭ liceuluĭ din Focşanĭ, pentru faptul că acest liceŭ e printre cele maĭ bune din ţară.

——

Mîine vom publica o foarte interesantă corespondenţă din Galaţĭ, în care se stigmatizează cum se cuvine purtarea maĭ mult de cît meschină a consiliuluĭ comunal, faţă de inagurarea bustuluĭ mareluĭ romîn, Mihail Cogălniceanu.

——

Cu ocazia inaugurăreĭ bustuluĭ luĭ M. Cogălniceanu la Galaţĭ, s'aŭ depus 14 coroane şi anume:

Cîte una din partea Regeluĭ; Academieĭ din Bucureştĭ; Studenţilor universitarĭ din Bucureştĭ; comerciuluĭ Gălăţean; Societatea Dacia Romînia; a corpuluĭ didactic secundar din Galaţĭ; idem primar; institutoarelor din Galaţi, una din cele maĭ frumoase coroane; judeţuluĭ Covurluĭ; studenţilor universităţeĭ din Iaşĭ; elevilor liceuluĭ din Galaţĭ; din partea d-luĭ Nebuneli; a israeliţilor pămînteni.

Comercianţiĭ din Galaţĭ aŭ maĭ oferit D-luĭ V. A. Urechiă, un frumos buchet de florĭ naturale.

Dîn partea Primărieĭ... absolut nimic!

——

Atragem atenţia protopopuluĭ de Muscel, asupra conduiteĭ preotuluĭ din comuna Vlădeştĭ, asupra căruia primim denunţărĭ destul de grave.

De-o cam dată nu spunem maĭ mult, dar vom reveni la nevoe.

——

Primim din partea maĭ multor studenţĭ universitarĭ, următoarele plîngerĭ:

Că în anunciurĭ nu se arată anume la ce cursurĭ, sînt datorĭ să urmeze studenţiĭ din fie-care an şi în această privinţă nicĭ secretariĭ nu pot da informaţiĭ.

Cîte-va cursurĭ s'aŭ început şi nicĭ nu s'a anunţat în care sălĭ se ţin prelegerile, aşa că mulţĭ studenţĭ aŭ lipsit de la cursurĭ. Uniĭ Domnĭ profesorĭ aŭ început materia pe la jumĕtate cu studenţiĭ din anul I, zicînd că pînă aci aŭ făcut anul trecut.

Ar fi de dorit ca cel puţin anunciurile să se facă lămurit, dacă nu se poate ca şi D-niĭ profesorĭ să-şĭ facă datoria pe deplin.

Vom reveni.

——

Din minunile luĭ Take:

Iată ce zice art. 18 din legea învĕţămîntuluĭ rural:

«In nicĭ o şcoală primară eleviĭ nu vor fi ţinuţĭ în clasă maĭ mult de 3 şi jumĕtate ore pe zi în primiĭ douĭ anĭ, nicĭ maĭ mult de 4 şi jumĕtate ore în ceĭ-l'alţĭ anĭ de studiĭ».

Iar art. 29 din regulamentul pentru aplicarea legeĭ obligă pe învĕţător să ţină curs 8 şi jumĕtate ore pe zi!

Adică din cele 144 ore cîte sînt în şase zile pe sĕptămînă, învĕţătorul trebue să lucreze 106, iar luĭ îĭ maĭ rĕmîn dimpreună cu ceasurile de somn, numaĭ 38 de ore libere pe sĕptămînă!

Şi cînd te gîndeştĭ că aceste regulamente sînt făcute de trîntoriĭ carĭ lucrează două ore pe zi în schimbul a sute de leĭ pe lună, iar ministrul, în loc să se ocupe măcar ca legile fabricate de dînsul să nu fie călcate, se ocupă de Schwalb şi Goldwurm.

——

D. Nicolae Pascal, ofiţer în rezervă şi avocat în Giurgiu, ne scrie că nu-ĭ D-luĭ autorul denunţărilor pe care le-am publicat în afacerea Iarca-Sorescu-Gentili, ci un alt Nicolae Pascal.

Iată-ĭ dorinţa satisfăcută.

OFICIALE

Sunt înaintaţĭ la gradul de sub-locotenent în rezervă Domniĭ George Codrescu şi Alexandru Zissu Sebastian; sunt înaintaţĭ la gradul de veterinarĭ de escadron, Domniĭ Alexandru Roman şi Ioan Mincu.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 26 Octombre.—Ceĭ 25 deputaţĭ socialiştĭ s'aŭ întrunit azĭ la palatul Burbon şi aŭ hotărit să formeze un grup socialist, Eĭ vor depune la Cameră o propunere de amnistie deplină şi vor interpela guvernul în privinţa grevelor din Pas-de-Calais.

BELGRAD, 26 Octombre.—D. Brankovicĭ, primarul oraşuluĭ Nis, şi maĭ mulţĭ consilierĭ comunalĭ din acest oraş aŭ fost arestaţĭ, acuzaţĭ de neregularităţĭ săvîrşite în administraţia fondurilor comunale.

MADRID, 26 Octombre.—Ministrul de resboiŭ nu voeşte să acorde tutulor corespondenţilor ziarelor străine autorizaţia de a se duce la Melilla.

BERNA, 26 Octombre.—Consiliul federal a însărcinat departamentele finanţelor şi industrieĭ să dea un raport în privinţa produsuluĭ probabil al monopoluluĭ tutunuluĭ în cas de înfiinţarea sa în Elveţia şi în privinţa moduluĭ de a-l stabili ţinîndu-se seamă de cererile industrieĭ naţionale a tutunuluĭ.

TEATRE CONCERTE

Miercurĭ 27 Octombre

Teatrul Liric. — Astă seară, se va juca, *Le Grand Mogol,* cu M-lle Mariette Sully.

Teatru Naţional. — Mîine seară, *Hanul Konaki.*

Opera Italiană. — Vinerĭ seară, *Otello.*

Stabilimentul Hugo.— In fie-care seară teatru de varietăţi cu cele maĭ excelente artiste din streinătate.

POŞTA REDACŢIEI

D-luĭ B. Librescu (Sf. Vinerĭ 12 Loco). —Cu părere de rĕŭ nu-ţĭ putem satisface cererea, toate locurile fiind ocupate.

BIBLIOGRAFIE

A apărut: *Veneţia*, schiţă de Radu R. Rosetti.

Autorul, un tînĕr care acum intră în publicistică, făgădueşte mult şi nădăjduim că mult va ţine.

Cu prilejul acesta ţinem să spunem confraţilor de la *L'Indépendance roumaine*, că autorul *Veneţieĭ* nu-ĭ «spiritualul cronicar Max», — ci fiul acestuia.

BURSA CEREALELOR

Brăila 25 Octombre 1893

Felul	Hect.	Libr.	Preţul		Observaţiĭ
Grâŭ	8100	59	9		Şlep
»	3500	57 3/4	8	10	Caic
»	2500	57	7	25	Magazie
»	2000	57	7	50	»
»	1350	56	7	25	»
»	1500	56	8		Caic
»	1300	57	8	10	Magazie
»	2750	58 1/4	8	60	Caic
» bul	4000	58	8	60	Şlep
Por. noŭ	2500	59	6	40	»
Orz	2300	42	4	05	»
»	3200	43	4	10	Caic
»	2180	44	4	35	»
»	3200	45 1/2	4	40	Magazie
Ovĕz	5600	°/₀ k	11		Şlep
»	800	°/₀ k	11	10	»
Grâŭ	1700	59	8	60	Magazie
»	900	59 1/2	8	60	»
Orz	2900	42 1/2	4	05	Şlep
Fasole	650	°/₀ k	10		Caic

CEREALE SOSITE

Pe apă			Pe uscat		
Grâŭ	Hect.	14000	Grâŭ	k doc.	93000
Porumb	»	11000	Porumb	»	5000
Orz	»	10000	Orz	»	——
Ovĕz	»	5600	Ovĕz	»	——

Casa: **Ath. M. Thanu**

MERSUL TRENURILOR

Plecări din Bucureşti

ORA		TRENURILE MERG SPRE:
5.—	dim.	Giurgiu.
5.35	«	Giurgiu, Constantinopol.
6.45	«	Ciulniţa, Slobozia, Feteşti, Călăraşi.
7.—	«	Ploeşti, Buzĕu, Focşani, Adjud, Bacău, Roman, Paşcani, Iaşi, Slănic (Prahova).
7.30	«	Piteşti, Craiova, R.-Vilcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.
7.45	«	Ploieşti, Predeal, Viena, Paris.
8.01	«	Giurgiu.
8.10	«	Piteşti, Tĕrgovişte, C.-Lung, Roşiori, T.-Măgurele.
8.50	«	Ploeşti, Predeal, Doftana, Braşov.
11.45	«	Ploeşti, Buzĕu, Făurei, Brăila, Galaţi, R.-Sărat, Mărăşeşti.
2.50	seara	Piteşti, C.-Lung, Craiova, Tĕrgovişte.
3.20	«	Ploeşti, Predeal.
4.03	«	Piteşti, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).
4.10	«	Ciulniţa.
4.40	«	Ploeşti, Predeal, Braşov, Focşani.
5.25	«	Giurgiu.
5.50	«	Piteşti, Tĕrgovişte, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).
6.10	«	Ploeşti, Buzĕu, Focşani.
9.00	«	Ploeşti, Buzĕu, Focşani, Tecuciŭ, Bêrlad, Vasluĭ, Iaşĭ, Huşĭ.
10.05	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, T.-Ocna, Piatra-N.
11.05	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ.
11.25	«	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova.

Sosiri în Bucureşti

ORA		TRENURILE VIN DE LA:
5.30	dim.	Ploieşti, Buzĕu, Brăila, Galaţi.
6.25	«	Vêrciorova, Craiova, Piteşti.
7.15	«	Iaşi, Paşcani, Roman, Buzĕu, Ploeşti.
8.—	«	Iaşi, Huşi, Tecuci, Mărăşeşti, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕu, Ploieşti.
9.10	«	Predeal, Ploieştĭ.
10.45	«	Giurgiu.
11.20	«	Ciulniţa.
11.40	«	Paris, Viena (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Tĕrgovişte, Piteşti.
12.20	seara	Braşov, Predeal, Ploieşti, Focşani.
12.55	«	Craiova, Piteşti, C.-Lung, Tărgovişte.
3.50	«	Constantinopol, Giurgiu (Express-Orient).
4.55	«	Giurgiu.
5.10	«	Tecuci, Mărăşeşti, Galaţi Brăila, Ploieşti.
7.20	«	Giurgiu.
7.35	«	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vâlcea, Piteşti.
8.15	«	T.-Măgurele, Roşiori, C.-Lung, Tĕrgovişte, Piteşti.
8.30	«	Călăraşi, Feteşti, Slobozia, Făurei.
8.45	«	Braşov, Predeal, Doftana, Ploieşti, Slănic (Prahova).
9.15	«	Paris, Viena, Predeal, Ploieşti.
9.55	«	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focşanĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ.
10.55	«	Paris, Viena, Vêrciorova, Piteştĭ (Train Eclair).
11.—	«	R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeştĭ.